

Blocs d'habitatges de La Mina Nova

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca:	Barcelonès
Lloc/Adreça:	La Mina - Carrer Llevant, 1-27 / Carrer Ponent, 2-12 / carrer Mart 4-24
Alçada:	8
Coordenades:	
Latitud:	41.419579883985
Longitud:	2.2220009704033
UTM Est (X):	434985
UTM Nord (Y):	4585628

Classificació

Número de fitxa	08194 - 37
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Racionalisme
Segle	XX
Any	1972-74
Autoria de l'element:	Equip L35-Jose Ignacio Galan, José L. Martínez Hinrubia, Juan F. de Mendoza i Guillermo Murtra
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris
Autoria de la fitxa	Equip de treball de l'Arxiu Municipal de Sant Adrià de Besòs "Isabel Rojas Castroverde" (ASAB)
Data de registre de la fitxa:	dl., 30/10/2017 - 01:00

Descripció

Bloc d'habitatges que forma part de la tipologia de construcció de la dècada del 1960 i 1970 dels anomenats polígons d'absorció o barris dormitori. Aquestes tenien la finalitat de ser habitatges econòmics, ràpids i fàcils de construir per poder acollir a un gran nombre de població que anteriorment havia viscut en zones de barraquisme. Els edificis de La Mina Nova són una projecció de la història social, política, econòmica i urbanística del barcelonès, situats a Sant Adrià de Besòs. Aquests tenen dos blocs característics: els edificis del carrer Ponent núm. 2-12 i el carrer Llevant núm. 1-23. Els dos són de tipus bloc lineal, però el carrer Llevant té un nombre major d'habitatges, uns 486 i 26 locals, mentre que el carrer Ponent només té 60 habitatges i 6 locals. Les dues façanes són pràcticament iguals: es tracta d'una façana horitzontal, configurada en franges longitudinals contínues en tot l'edifici, en les quals s'alterna un pany macís format pels ampits de formigó prefabricat que estan revestits amb una xapa metàl·lica de 3 mm, utilitzada per protegir el formigó de la intempèrie i augmentar l'aïllament tèrmic, i un pany d'ombra.

Història

Sant Adrià de Besòs, històricament, era un poble dedicat a l'agricultura, i la zona que actualment coneixem com La Mina es caracteritzava per l'abundància de camps de conreu i algunes cases de caràcter rural, dedicades a l'explotació agrícola. L'existència de mines d'aigua utilitzades pel regadiu és l'explicació del topònim. El canvi d'explotació agrícola a industrial va afectar de manera significativa al municipi, tant en l'àmbit urbanístic com en l'àmbit social. La seva situació al límit de Barcelona, la sortida al mar i el pas del riu va afavorir l'establiment de diferents indústries. Aquestes indústries requerien molta mà d'obra, fent possible la diferenciació de dues onades d'immigració que condicionaren la realitat de Sant Adrià. En primer lloc, trobem la de les dècades del 1920 i 1930. La segona onada fou acabada la Guerra Civil i els anys posteriors, quan s'acumularen dues condicions diferents: aquelles persones que marxaven per por a ser represaliades pel règim franquista, i aquelles que venien a la capital catalana a la recerca d'un lloc de treball. A Barcelona, això es traduïa a grans barris de barraques, i, entre aquests, trobem el del Camp de la Bóta a de Sant Adrià de Besòs. Es calcula que a l'entorn de Barcelona van construir-se més de 10.000 barraques. Dins aquest context, el 1961, Barcelona aprovà un pla per suprimir el barraquisme de la ciutat. Així, l'actual barri de la Mina neix per tal de pal·liar tota la problemàtica al voltant dels barris de barraques, tractant-se d'un polígon d'habitatges que pretenia absorbir tota la població del Camp de la Bóta i d'alguns altres barris de barraques de Barcelona. La història de la Mina, doncs, va néixer el 1967, amb Porcioles a l'alcaldia de la ciutat comtal, quan la comissaria d'urbanisme de Barcelona elaborà una pla per construir una zona residencial per a barraquistes. El projecte deia que el barri havia de comptar amb 2.100 habitatges, 7 escoles bressol, 1 centre social, 1 centre sanitari, 1 centre administratiu i 1 centre parroquial. La realitat és que es construïren els habitatges, però no la majoria dels equipaments necessaris. La Mina es va construir en dues fases, i la seva arquitectura ens permet diferenciar-les fàcilment. Així doncs, la segona fase, el 1972, és el que coneixem com La Mina Nova, un conjunt d'edificis construïts amb un sistema d'encofrat túnel, que permetia construir molt ràpidament un nombre d'habitatges molt gran

Bibliografia

BELLOSTES, J. i ARNAU, N. (2002): Catàleg de béns culturals d'interès local del municipi de Sant Adrià de Besòs. CASAS, J. i MÁRQUEZ, M. (1996): Història social de Sant Adrià de Besòs. Vol. I. La població: segles XVIII-XX. Ajuntament de Sant Adrià de Besòs. Hacer DL. CASAS, J. i MÁRQUEZ, M. (1996):

Història social de Sant Adrià de Besòs. Vol III. La transformació del territori: La producció de l'espai urbà a Sant Adrià de Besòs, 1910-1940. Ajuntament de Sant Adrià de Besòs. MONFERRER, J. (2013): La història de Sant Adrià llegida des de La Mina. Volum 1. Un espai cobejat i una història conflictiva. Octaedro. Barcelona. "Barri de la Mina. Proposta de treball comunitari" edició i publicació de Família i benestar social.

